

geligt, når man benytter sig af den slags sanktionsmidler, men udgangspunkter må være, at det er et problem, som skal løses ude på arbejdsmarkedet mellem parterne.

Så selv om beslutningsforslaget giver anledning til en række principielle overvejelser og absolut ikke lægger op til enkle svar, så er konklusionen, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte forslaget, som det foreligger her.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg anerkender naturligvis, at Det Radikale Venstres medlem af Folketinget lever op til grundlovens ord om, at man kun er bundet af sin egen overbevisning og derfor ikke føler sig forpligtet af det, som landsmødet har pålagt én at mene, så må partiet jo finde ud af, hvem man ønsker at stille op.

Men det er noget andet, der får mig op på talerstolen, det er nemlig, at den radikale ordfører brugte det samme argument som hr. Ole Sohn, nemlig at man skal lade arbejdsmarkedets parter aftale frit. Men hvis man lader arbejdsmarkedets parter aftale alt frit, så er det jo netop, vi kommer over i nogle situationer, hvor arbejdsmarkedets parter kan aftale, at der diskrimineres.

Jeg kunne godt tænke mig at få den radikale begrundelse for, hvorfor det lige præcis er diskrimination af fagforeningsmedlemskab, man vil acceptere, når man ikke vil acceptere diskrimination på alle de andre områder.

(Kort bemærkning).

Lone Saaby Johansen (RV):

Jeg vil lægge mig op ad CD's ordfører og sige, at det står frit for de parter, der er på arbejdsmarkedet, at indgå de aftaler, de vil. Selvfølgelig kan der være nogle situationer, hvor man bliver nødt til at gå ind og lovgive, men ikke i det her tilfælde.

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten vil stadig gerne være med til at slås for friheden til, at folk kan være medlem af lige præcis de foreninger og organisationer, de ønsker, eller for den sags skyld undlade at være medlem af nogen organisation overhovedet, alt efter hvad de finder for godt. Men så må de altså også tage det, som følger af det, og det er jo netop det, der er grundlaget for diskussionen.

Vi går også ind for aftalefrihed, ligesom vi går ind for foreningsfrihed, og aftalefriheden betyder lige præcis, at organisationerne kan aftale f.eks. eksklusivaftaler.

Det betyder, at det i nogle tilfælde får konsekvenser for de folk, der ikke ønsker at være medlem af organisationen, nemlig at de ikke kan få arbejde det pågældende sted. Det er jo en meget væsentlig anderledes ting. Det betyder jo ikke, at de pågældende mister deres organisationsfrihed; det betyder, at de ikke kan få arbejde det pågældende sted, og det er noget helt andet.

Det, forslagsstillerne vil, er at udvide enkeltpersoners ret til at underbyde de arbejdsforhold, som er aftalt for ansatte, der er fagforeningsmedlemmer. Forslaget vil betyde frit spil for løntrykkere og for folk, der vil nasse på de resultater, som medlemmerne af organisationerne har tilkæmpet sig.

Arbejdsmarkedet er jo indrette på den måde, at over for arbejdsgivernes interesser eksisterer den enkeltes frihed kun på grund af det faglige sammenhold gennem de kollektive aftaler. Det er gennem det faglige sammenhold, det sikres, at alle ansatte har samme løn- og arbejdsforhold for samme arbejde, og det er kun gennem fælles optræden, at de ansatte kan opnå ligeværdighed med arbejdsgiverne. Det er fagforeningerne og deres medlemmer, der har tilkæmpet sig de løn- og arbejdsforhold, der gælder det pågældende sted for alle på arbejdspladsen.

Det, som forslagsstillerne ønsker, er at fjerne de kollektive rettigheder med henvisning til de individuelle og undertrykke den kollektive frihed med den individuelle. Det vil vi ikke.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Nu hører vi igen en ordfører snakke om arbejdsmarkedsparters aftalefrihed, og at de skal have ret til at aftale, hvad der nu måtte ligge. Hvis nu en arbejdsgiver og hans lønmodtagere aftaler, at på deres arbejdsplads må der ikke bæres tørklæder, er det så det, man skal acceptere? Det tror jeg ikke Enhedslisten ønsker. Det er jo et problem, hvor man netop har sagt, at dér er aftalefriheden ikke fuldstændig. Det er ikke noget, man skal have ret til at aftale.

Men jeg har stadig væk ikke fået defineret, hvorfor det her spørgsmål er så anderledes end alle de andre, hvor vi har sagt: Dér må man ikke diskriminere. Og jeg håber, at Enhedslistens ordfører har en forklaring på det.